

е, вече прахаънта. По смятката възлязватъ

стотини хиледи; но нека ги броимъ

не толкозъ... доста е да се подигне димъ

на няколко места народа да въстане

на ~~първ~~ на шестъ места е доста. Ще настане

такава ~~ланика~~ ~~Наша смут~~ Гори

и тукъ и тамъ и тамъ, — иди му намери

де по-напредъ: кога се къщата подпали,

отъ няколко страни и дявола едвали

би могълъ я спаси... И азъ повтарямъ пакъ

носто по-напредъ ви казахъ какъ и какъ у

ний трябва тукъ да се на място държиме

погрешка би било да земемъ да вървиме

напредъ. Напротивъ. Ний, ний бихме се съ това

сами отслабили. На всяка глава

отъ назъ — петь-шесъ сж те въ настъпване решава

наврель победата тозъ който надделява

съ брой: при отраната значене няма брой...

День-два, и ето го Войводата и той

е тукъ — при силата той ще прибави сила...

И настъпление ~~уку~~ ~~се б~~ решили,

то да настъпваме е по-добре тогазъ,

когато дойде той, или на сгодель часть

когато — чухте го, и вамъ ви сж познати

самите му слова — когато весть ни прати

че иде, че отзадъ врагът е той припрял...

по-типото Не чухъ... Да съмъ го чулъ — не ще съмъ разбралъ“

се, татъкъ отстрана изправенъ, Делибана

обади: „Тозъ човекъ, той чини ми се хвана

далечният пътъ и тукъ едва ще дойде вечно!“

по-типото „Но, туй е...“ изведнъжъ презъ неговата речь

Хъшлака свика му, а също и Сокола...

И за минута смуть настана...

по-типото „Не зловола

отъ мене беше речь... и тый се отърва

